

L'emigració catalana augmenta un 22% entre 2012 i 2013
51.948 catalans han emigrat a l'estranger entre 2008 i 2013
573.943 persones de totes nacionalitats han deixat Catalunya
entre 2008 i 2013

Els menys de 35 anys, en edat de treballar, representen el 33%.
Perfils diferenciats en una emigració no prou reflectida en les
estadístiques.

Un total de **51.948 catalans**, dels quals **13.185** durant l'any **2013**, han marxat a treballar fora de Catalunya com a conseqüència de la crisi econòmica al llarg del període **2008-2013**.

L'INE (Instituto Nacional de Estadística) espanyol va donar a conèixer el dia 11 de juny de 2014 els resultats per l'any 2012 de l'**Estadística de Variacions Residencials (EVR) corresponents a les altes en un consolat espanyol amb la corresponent baixa en el municipi d'origen**. Aquestes xifres són doncs molt representatives del **moviment migratori amb caràcter estable** atès que, normalment, només aquelles persones que han estabilitzat o tenen sòlides perspectives d'estabilitzar la seva situació en el seu nou país de residència fan totes aquestes gestions administratives. Lògicament les persones amb una situació precària o no estable en el nou país de residència rarament fan tots els passos d'alta consular i de baixa municipal i esperaran el millor moment per a fer-ho. És possible doncs que algunes de les arribades al nou país reflectides en els moviments consulars a l'EVR no hagin tingut lloc en el mateix any de l'alta consular sinó un o dos anys abans.

Una continua tendència migratòria a Catalunya des del començament de la crisi

Segons aquestes dades un total de **13.185 ciutadans catalans** haurien traslladat el seu domicili des de Catalunya cap a algun país estranger, i haurien fet la corresponent alta consular, al llarg de l'any 2013. El **total d'espanyols** que haurien fet els mateixos passos per el canvi de domicili cap a l'estranger seria de **72.449** l'any 2013.

Això suposa un increment, en el cas català, del **22,2% respecte de 2012** en que es van enregistrar 10.791 canvis de residència i del **43,4% respecte de 2011** en que es van enregistrar 9.193 canvis de residència. En el cas espanyol l'augment és del 28,5% respecte dels 56.392 trasllats de residència cap a l'estranger de 2012.

Entre els anys 2008 i 2013, període de l'actual crisi econòmica, el total de persones de nacionalitat espanyola que han traslladat el seu domicili des de Catalunya cap a l'estranger **és de 51.948**.

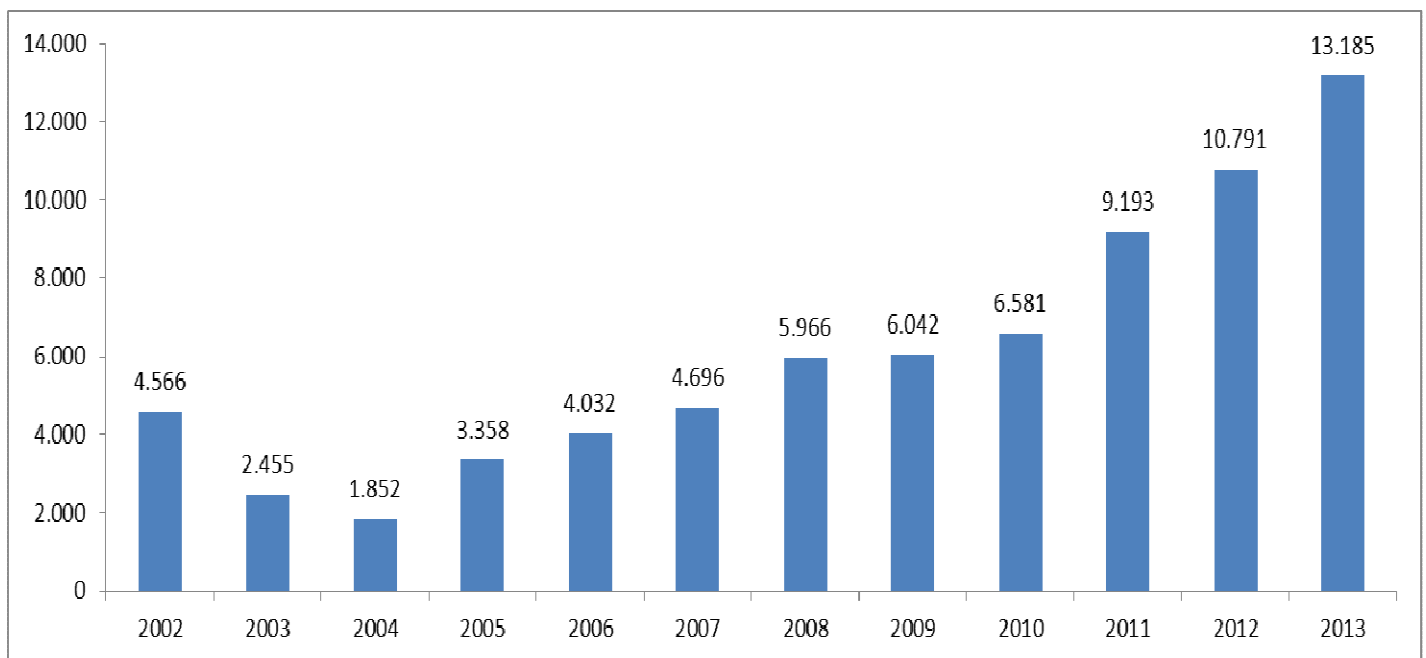
El total, persones de **nacionalitat espanyola residents a Catalunya més persones d'altres nacionalitats residents a Catalunya, que haurien abandonat Catalunya en el mateix període 2008-2012 és de 573.943 persones.**

Dels 13.185 catalans que s'han donat d'alta a consolats de l'Estat espanyol el 2013, **6.977 són homes i 6.208 dones.** El factor gènere no sembla doncs determinant en la decisió d'emigrar. Un total de 8.328 són nascuts a Catalunya o a la resta de l'Estat i 4.857 eren nascuts a l'estranger però amb nacionalitat espanyola.

Un total de **51.948 catalans** han marxat a treballar fora de Catalunya com a conseqüència de la crisi econòmica **al llarg del període 2008-2013.** Si considerem els anys 2003-2006 en que la situació econòmica a Catalunya no presentava especials incerteses, el moviment migratori, caracteritzat per una normal mobilitat professional, acadèmica o familiar, se situava entre les 1.800 i les 4.000 persones (a 2002 hi havia hagut també un moment de fort creixement de l'atur a Catalunya i a Espanya). Des de 2007 l'increment de les sortides és sostingut fins a assolir els valors màxims a 2013 i 2014. Encara molt lluny, en tots els casos, de les xifres de migració catalana i espanyola dels anys 1950-1970.

La distribució provincial dels 13.185 catalans emigrats a 2013 indica que els procedents de la província de Barcelona són 9.923, de Girona en són 1.343, de Tarragona 1.222, i de Lleida 697.

Emigració de catalans cap a països altres que l'Estat Espanyol 2002-2013

Font: Estadística de Variacions Residencials. INE (Instituto Nacional de Estadística)

Fluxos migratoris repartits majoritàriament entre Europa i Amèrica

Segons l'EVR, els **destins continentals principals** d'emigració dels catalans, per continents, van ser: Amèrica (5.374), la Unió Europea (5.474), la resta d'Europa (1.255), Àsia (647), Àfrica (300) i Oceania (135).

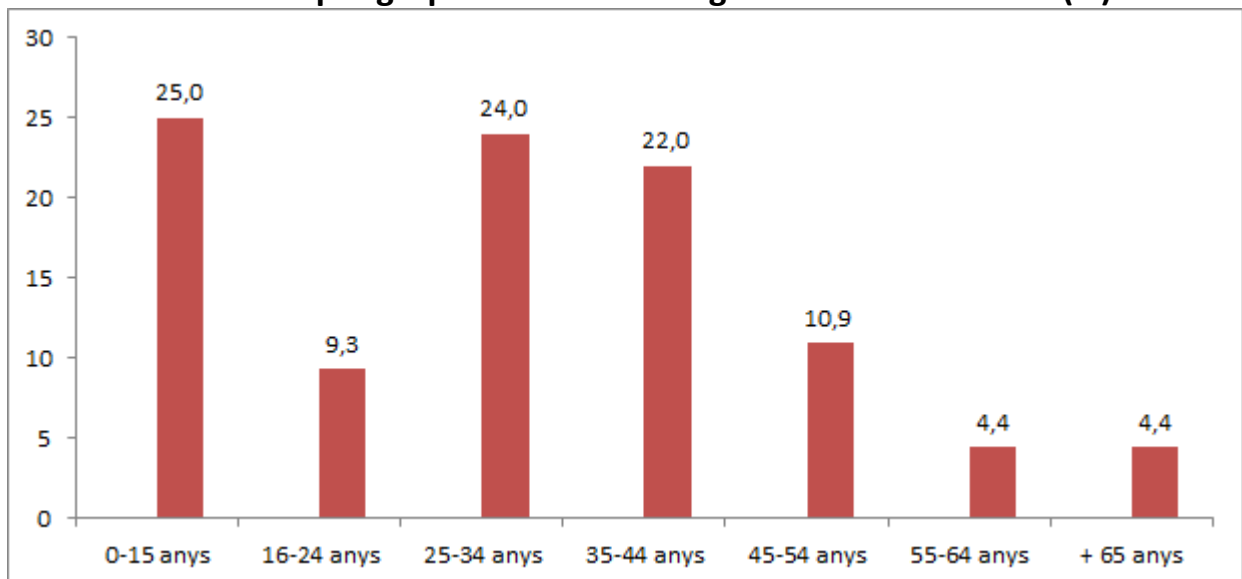
Per països les destinacions migratòries principals a 2013 van ser: França (1.619), Equador (1.402), Alemanya (1.224), Regne Unit (1.098), EUA (817), Bèlgica (630), Andorra (614), Colòmbia (509), Suïssa (500), Argentina (495), Xile (309), Brasil (302), Perú (288), Països Baixos (251), Veneçuela (215), Bolívia (213), Xina (187), República Dominicana (179), Uruguai (179) i Itàlia (151).

Catalunya (13.185) és **la segona Comunitat Autònoma emissora d'emigració nacional a 2013 (era la tercera a 2011)** després de la de Madrid (17.558 emigrants nacionals l'any 2013) i per davant d'Andalusia (7.944), País Valencià (7.956), Galícia (4.801), Canàries (4.158), Euskadi (2.469), Castella i Lleó (2.624), Múrcia (1.946), Balears (1.952), Castella-La Manxa (2.013), Aragó (1.550), Astúries (1.353), Navarra (1.219), Cantàbria (610), Extremadura (664) i La Rioja (423). Les comunitats autònomes on la sortida de ciutadans ha augmentat més entre 2012 i 2013 són: Castella-La Manxa (+35,7%), Castella i Lleó (+33,0%), Navarra (+30,4%), Canàries (+29,7%), Múrcia (+27,8%), Balears (+29,1%), Catalunya (+22,2%) i País Valencià (+21,5%).

L'anàlisi per edats de les xifres oficials des catalans que emigren

Per grups d'edat els 13.185 catalans emigrats a 2013 es distribueixen de la manera següent: 3.922 (de 0 a 15 anys), 1.230 (de 16 a 24 anys), 3.159 (de 25 a 34 anys), 2.900 (de 35 a 44 anys), 1.442 (de 45 a 54 anys), 582 (de 55 a 64 anys) i 580 (de més de 65 anys).

Distribució per grups d'edat dels emigrants catalans a 2013 (%)

Font: Estadística de Variacions Residencials. INE (Instituto Nacional de Estadística)

La desagregació per edats corresponents a l'any 2013 mostraria que **el 34,3% dels que van instal·lar-se a l'estranger a 2013 estan en les franges d'edat entre 0 i 24 anys** (i el 25% són menors de 15 anys), **però que els majors de 35 anys representen el 41,7%**. Més enllà del debat sobre on situar la frontera del què s'entén per emigració 'juvenil' és prou clar que l'emigració actual no afecta únicament als sectors més joves de la població sinó que es distribueix raonablement entre les franges d'edat principals amb una forta presència dels grups menors d'edat. Caldria doncs discutir la constant tendència des de molts mitjans de comunicació de parlar d'emigració juvenil qualificada com el gran i únic problema de Catalunya.

A més el fet que **el 25,0% d'aquesta emigració sigui menor de 16 anys (3.922 persones)** deixa clar el **caràcter cada cop més familiar de l'emigració actual**. No resulta plausible que aquesta emigració de

menors d'edat emigri sola i això obliga als poders públics catalans a prendre en consideració les necessitats d'aquesta creixent població infantil a l'exterior.

Una cobertura estadística insuficient

Com hem dit aquestes estadístiques es basen en les dades de l'EVR (Estadística de Variacions Residencials) que produeix l'INE. La base estadística per detectar la variació residencial és l'alta consular i la baixa en el municipi espanyol d'origen. Moltes de les persones que emigren, i molt particularment les que ho fan a països de la Unió Europea, aprofiten les facilitats lligades a la lliure circulació i no fan cap tràmit consular. A més les grans dificultats per a exercir el dret de vot a l'exterior no constitueixen cap incentiu per a fer l'alta consular. **Per aquestes raons es pot estimar que les estadístiques de l'INE que presentem sots-avaluen fortament el moviment migratori.** En alguns països com Alemanya les estadístiques oficials alemanyes recullen a 2012 l'arribada de 29.210 espanyols mentre que l'EVR només en recollia 4.842. El mateix cas al Regne Unit on l'estadística oficial britànica dona la xifra de 37.721 espanyols arribats mentre que l'EVR només en recull 5.217. No hi ha procediments estadístics fiables per a estimar el volum de sots-avaluació migratòria.

Una emigració sense perspectives immediates de retorn

Resulta certament difícil establir prediccions sobre si una bona part d'aquesta emigració té en el retorn el seu horitzó personal cara al futur. La publicació, a primers d'any, per part de l'INE de les dades del Padró Municipal d'Espanyols Residents a l'Estranger (PERE) permet observar un creixement sostingut de la població catalana resident a l'exterior i una taxa de retorn relativament baixa (més enllà dels fracassos en l'experiència migratòria, el retorn dels quals és relativament ràpid, i un altra grup que, efectivament, retorna al cap d'alguns anys). **Res no fa pensar que l'actual generació migrant tindrà un comportament diferent respecte del retorn diferent al de les generacions anteriors** i tota esperança d'un retorn immediat quan la situació econòmica millori es contradiu amb comportaments passats de l'emigració catalana i amb l'experiència d'altres països al món també amb forta emigració.

Quants catalans hi ha ara repartits pel món ?

Segons les dades del PERE (Padró d'Espanyols Residents a l'Exterior) de l'INE, **un total de 221.444 catalans estan inscrits als consolats espanyols d'arreu del món** (la xifra d'espanyols inscrits s'eleva a **2.058.048**) a 1er de gener de 2014. Aquesta xifra no inclou ni els nascuts a Catalunya residents a d'altres comunitats autònomes de l'Estat espanyol (que segons el mateix INE eren 408.194 a 1er de gener de 2014), ni les persones que han adoptat la nacionalitat del país d'acollida (de les quals no es difonen dades oficials). Les dades **indiquen un creixement persistent i no conjuntural dels inscrits catalans als consolats espanyols** des que es va crear el PERE l'any 2008 (de 144.002 el 2008 a 221.444 a 2014).

La FIEC (Federació Internacional d'Entitats Catalanes) estima en **un mínim de 450.000 els catalans residents fora de Catalunya** (a l'estranger i a la resta de l'Estat espanyol) sense incloure segones i terceres generacions que tenen la nacionalitat del país de residència (per les quals no hi ha un mètode fiable de càlcul de quantes persones representen). Els augments en l'emigració dels catalans pels propers anys poden ser, probablement, encara elevats però, ara per ara, imprevisibles.

Conèixer millor les necessitats i característiques dels catalans de l'exterior és la raó principal per la que el Govern Català va publicar el Decret 71/2014, de 27 de maig, pel qual es crea el **Registre de**

catalans i catalanes residents a l'exterior i s'estableixen els requisits i el procediment d'inscripció. La finalitat d'aquest registre és, inicialment, la de conèixer millor qui som els catalans de l'exterior i poder establir polítiques adequades de suport en tots els àmbits (socials, educatius, laborals, etc.). El Registre podria, potser, també servir, si així ho contemplés la futura Llei de Consultes No Referendàries que ha d'aprovar el Parlament de Catalunya, com a cens de residents a l'exterior amb dret de vot en aquestes consultes.

L'emigració des de Catalunya: catalans d'origen i no catalans

Les tendències migratòries presenten un panorama més inquietant quan es consideren tant els nacionals espanyols i els no espanyols. Segons l'INE **381.094 persones residents a Espanya però de nacionalitat no espanyola** (+18,8% respecte de 2012) van també decidir abandonar l'Estat per a provar sort en un altre país. Són doncs **453.543 el total de persones** que han abandonat l'Estat espanyol l'any 2013.

En el cas català van ser 93.472 les persones de nacionalitat no espanyola que van també decidir abandonar Catalunya per a provar sort en un altre país (+ 6% que a 2012). **Un total de 106.657 persones (catalans, fins ara nous catalans i d'altres adscripcions) haurien abandonat Catalunya cap a l'estranger l'any 2013.** Això suposa un total de 573.943 sortides al llarg del període 2008-2012.

Els perfils d'aquesta nova emigració

Anar a la recerca d'oportunitats de treball fora d'Espanya és i ha estat una constant al llarg de la història de Catalunya i per a molts, després de més de quatre anys de crisi al mercat laboral, l'emigració es presenta com a una de les poques sortides possibles, sinó la única. En aquesta emigració catalana (i en l'espanyola) hi apareixen uns grups molt definits i amb repercussions diverses, pel què fa a la seva presència a les estadístiques, i amb necessitats força diferents:

- Un grup constituït per joves d'ambdós sexes amb una excel·lent qualificació acadèmica (majoritàriament enginyers, arquitectes, TIC, etc.) o professional (infermeria, hostaleria, etc.) i amb un bon nivell lingüístic que està aprofitant les ofertes que arriben des de diversos països (sobretot Alemanya, Regne Unit, Noruega, Brasil i altres) per a ocupar llocs de treball no coberts en aquests països. Al tractar-se d'una emigració, en general, amb contracte de treball, des del moment de la sortida, la seva cobertura estadística (atès que sempre fan l'alta al registre consular) és molt significativa.
- Un grup de joves llatinoamericans amb doble nacionalitat (equatoriana, argentina, uruguaiana i espanyola en general però també altres) de qualificacions diverses que han fet, majoritàriament, tota la seva vida a Catalunya i que fan ara el camí invers als seus pares retornant cap al país d'origen. Al tenir doble nacionalitat no tenen necessitat d'enregistrar-se als consolats espanyols i la cobertura estadística és molt baixa. Els mitjans de comunicació equatorians i argentins han fet moltes referències a aquesta realitat.
- Un grup molt variat, qualificat i no qualificat i d'edats diverses, cada cop més nombrós i més problemàtic, que aprofita el dret a la lliure circulació en els Estats Membres de la Unió Europea i altres estats que tenen acords amb l'UE, per a desplaçar-se amb contractes curts o a la recerca d'oportunitats laborals de qualsevol tipus. Al no haver-hi cap obligació d'enregistrament consular és un grup de difícil quantificació però que demana molt sovint, sobre tot en el cas de persones que han exhaurit el dret a prestacions d'atur o altres a Catalunya o a Espanya, l'assistència dels casals catalans o d'altres institucions exteriors. Una

emigració 'espontània' és a dir que se'n va a l'aventura sense un contracte de treball previ, no s'enregistra ni al consolat espanyol del país d'acollida ni es dóna de baixa en el seu municipi d'origen. Només quan consolida la seva situació es dóna d'alta al PERE però, per molt de temps, escapa a les estadístiques.

Què es pot fer ?

No resulta, lògicament, possible estimar amb precisió quins seran els impactes de la crisi i quin serà, en conseqüència, el comportament migratori d'espanyols i catalans durant aquest 2014 però les dades recollides des de la FIEC (Federació Internacional d'Entitats Catalanes) entre diverses ambaixades espanyoles i alguns casals catalans continuen apuntant a un creixement molt significatiu del nombre de consultes sobre situació del mercat de treball i de l'habitatge en certs països i a un **creixement més que probable i sostingut de l'emigració espanyola i catalana** cap a països que, se suposa, poden oferir oportunitats laborals.

Ha costat molt que, finalment, tant les autoritats catalanes com espanyoles preguin consciència de la dimensió del problema. Malgrat tot encara se senten desafortunades expressions ('mobilitat exterior', 'itineraris formatius provisionals', etc. per a no utilitzar la paraula emigració). Cal una política activa de reconeixement del problema. El flux migratori creix i cal intentar encarrilar i assistir aquest moviment migratori per evitar que es converteixi en una absoluta descapitalització intel·lectual i laboralment qualificada del país.

A nivell pràctic hi han alternatives que la FIEC defensa des d'anys:

- Ens congratulem de l'aprovació recent del **Pla de Ciutadania i les Migracions: Horitzó 2016** que gestiona la Direcció General per a la Immigració de la Generalitat, que integra, per primer cop, la dimensió de la sortida dels ciutadans catalans cap a l'exterior com un element fonamental en aquesta estratègia de futur. Esperem que aquest Pla endegui progressivament mecanismes de coordinació i acció adients entre les entitats de l'interior que treballen el tema migratori, les comunitats catalanes de l'exterior i el mateix Govern de Catalunya.
- En el marc d'aquest Pla, cal **millorar el procés d'orientació prèvia abans de la sortida**, informant als possibles emigrants sobre la realitat dels països on volen adreçar-se, sobre les necessitats lingüístiques (l'estranya convicció de moltes persones de que amb català i castellà es pot anar a treballar on sigui ha de ser clarament negada). A Catalunya hi ha prou institucions que els darrers anys han posat en marxa estructures d'assessorament a joves i no joves que volen emigrar. Es el cas dels Centres Europa Jove, del CIAJ a Barcelona, dels sindicats CCOO i UGT, de patronals com la CECOT, de la xarxa EURES, etc. Cal posar en marxa una millor coordinació entre tots aquests agents, una formació adequada dels tècnics de les administracions i associacions, una millor difusió de la seva existència i activitat i protocols comuns d'assessorament que puguin evitar fracassos i frustracions i encaminar millor les persones cap on poden tenir reals oportunitats.
- Per tal d'aconsellar i guiar a les persones que volen prendre la decisió d'emigrar, la FIEC ha publicat la **guia 'Emigrar des de Catalunya: en què haig de pensar? Quines són les coses que cal que tingui en compte?'**¹. L'emigració sense un clar projecte d'emigració personal ben dissenyat és, en la majoria dels casos, un total fracàs.

---

¹ <http://www.fiecweb.cat/index02.php?id=162>

- Ens congratulem també de que la convocatòria anual de subvencions per a les comunitats catalanes de l'exterior, que gestiona la Secretaria d'Afers Exteriors, hagi inclòs una **línia específica per atenció a la nova emigració**. Això és especialment important pels països on s'està produint una significativa arribada de catalans (o s'hi pot produir en un futur) i aquests recursos permeten l'organització de sessions o seminaris d'acollida o de jornades de formació a càrrec d'algunes comunitats catalanes de l'exterior (com s'està fent Argentina, Regne Unit, Suïssa, Luxemburg, Xina, etc.), l'elaboració de webs informatius, fer protocols d'acollida, editar guies per ajudar a trobar feina, ajudes personalitzades a l'orientació de cap on es poden trobar els millors llocs qualificats, etc.
- L'establiment de **xarxes de professionals** i d'enquadrament d'aquesta migració amb les comunitats catalanes de l'exterior. La complicitat de la diàspora catalana amb el país és i serà cada cop més determinant.
- Amb la garantia de recepció **d'informació on line sobre les oportunitats laborals** que vagin apareixent a Catalunya. En aquest sentit la FIEC ha creat la pàgina Facebook '**Treballar a l'exterior**' (que acull ja uns quants milers de seguidors)² i que difon informacions contrastades sobre oportunitats laborals a l'exterior. En un sentit similar moltes comunitats catalanes de l'exterior han creat pàgines web específiques per a ajudar als nouvinguts al seu país de residència que la Secretaria d'Afers Exteriors de la Generalitat ha agrupat sota un epígraf comú (**Orientació per a viure i treballar a l'estranger**)³. Es d'esperar que una iniciativa web, de gran abast, des del Govern català per a ajudar a aquesta nova emigració pugui veure la llum aviat.

Catalunya és ha estat i serà un país d'acollida d'immigració procedent d'arreu però en molts moments de la seva història, per més o por menys temps, per raons polítiques o por raons econòmiques, és, ha estat i serà també país d'emigració.

Som Catalunya Exterior, també som Catalunya.

Federació Internacional d'Entitats Catalanes
11 de juny de 2014

Nota metodològica

L' Estadística de Variacions Residencials (EVR) l'elabora l'INE (Instituto Nacional de Estadística) espanyol sobre la base de l'explotació de la informació relativa a les altes i baixes per canvis de residència registrats als Padrons Municipals, amb data de variació de l'any de referència, i que només es reflecteixen en la base padronal de l'INE fins el mes de març (inclusivament) de l'any següent al de l'estudi. S'obtenen així la totalitat de les variacions residencials anuals interiors i part de les exteriors; les primeres són les que es produeixen entre els diferents municipis de l'Estat y les segones són els moviments des de o cap a l'estranger.

L'EVR s'obté a partir de les inscripcions padronals, no obstant, si es calcula el saldo migratori net com diferència entre les Altes i les Baixes per variació residencial exterior, el saldo que s'obté no coincideix amb el que es dedueix com a diferència

² <https://www.facebook.com/pages/Treballar-a-lexterior/491849467507013>

³

<http://www20.gencat.cat/portal/site/afersexteriors/menuitem.548116b848978a59fea66dfbb0c0e1a0/?vgnextoid=1c2aa40b2cdec310VgnVCM2000009b0c1e0aRCRD>

entre les xifres de població resultants del Padró i el saldo vegetatiu produït en l'any. Aquestes discrepàncies estan ocasionades per les variacions que s'incorporen en el període d'al·legacions (altes i baixes que no havien entrat a la base de l'INE en el moment del tancament de la EVR però que es tenen en compte en les xifres de població a 1er de gener), les Altes per Omissió (en el cas de que el ciutadà declari no estar inscrit prèviament i no es trobi inscripció anterior a la base de l'INE sí que es reflecteix a en la xifra de població), baixes per Inclusió Indeguda (ajustaments de registre no incorporats a l'EVR però sí en les xifres a 1er de gener), variacions de períodes anteriors (l'INE rep no només moviments del mes anterior sinó de mesos o inclús anys anteriors que sí s'incorporen a la xifra de població) i saldo vegetatiu (naixements-defuncions provinents del Registre Civil no coincidents amb el saldo de les inscripcions padronals).